

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 81.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874197408.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Jeg vaagnede forleden Morgen - Markedsdagen - ved en Samling af de mest uharmoniske Musikpræstationer. En Lirekasse spillede "Leonora addio" af "Il Trovatore", en anden: "Dannevang ved grønne Bred", en tredje: "Karolinchen, ach warum denn nicht?", forskellige italienske Drengene drejede paa deres skrækkelige Viola, hver i sin falske Tonart, Omegnens Ungdom tudede af al Evne i Trætrompeter, der lød som en Gases Hvæsen, og Tintrompeter, der lød som et svagt Vindstød gennem et Kakkelovnsrør, men jeg sprang glad ud af Sengen. En Masse gamle Minder fra min Barndom, da Turen til næste Købstads Marked var den største Fest, vi Landsbydrengene kendte, randt mig i Hu med Friskhedens Styrke. Bønderpigerne, der spændte hele Gaden - nu rigtignok til Dels i uklædelige Dametoiletter - Karlene, der smiskede saa lumsk til dem, men ikke kunde finde paa, hvad de skulde sige, Gøglerne paa Stilladset uden for det i et Kornmagasin arrangerede Teater, hvis værdige Direktør i dyb Alvor førte en improviseret Dialog paa halv Tydsk og halv Dansk med Musje Bajazzo, der gjorde stor Lykke ved at slaa Buler i sin spidse Hat, som lignede det Filtrerapparat, man bruger i Brænderierne, Visekræmmeren, der anbefalede sine Varer i en Harangue fuld af de ferskeste Brandere, den skævbenede Skrædder, der fungerede som Vagtkommandør over den Afdeling af "Politikoret" (alias Borgervæbningen), som holdt Raadstuen besat, alt dette ydede mig næsten lige saa megen Nydelse, som da jeg var ti Aar. Jeg skar Ansigter til Bønderpigerne, som først rødmede og dernæst brød ud i en undertrykt Fnisen; jeg traktede de kønneste, jeg traf paa, med en Omgang paa Karruselbanen og listede mig lejlighedsvis et Kys 82 til, og en vred Moder, som opdagede min Træskhed, beroligede jeg ved at spendere en sød Æggesnaps og Æblekager paa hende i et Konditortelt. Jeg gik ind i en af de værste Knejper, hvor gamle Bønder sad omkring Bordene og midt paa Formiddagen drak varm Ekstraktpunsch og spillede Trekort, medens en anden gammel Bonde, der var bleven saa overvældet af Nektaren, at han støttede sig op til Muren i en Krog og havde ondt ved at udtrykke en heltemæssig Følelse, der fór op i ham, blot knyttede Haanden ud imod de tilstedeværende i Almindelighed og stammede: "Ja jeg skal - ja jeg skal - Kraft knuse mig - uh - ja jeg skal sla' jer, en for en, - og I skal - Dæ'len - I skal ligge sønderknuste for mine Fødder som det Møg, jeg træder paa." - "Hvem er den Mand?" spurgte jeg Værten. - "Et Schvinebæst", svarede han overlegent og trak paa Skuldrene - "halv Bajer, værs'artig Herre."